

Uforklarlige brud vs. børnemishandling

Af: Rune Bang Mogensen, rbm@dfoi.dk og Kis Holm Laursen, khl@dfoi.dk

I Dansk Forening for Osteogenesis Imperfecta får vi med jævne mellemrum henvendelse fra familier, hvis børn har fået uforklarlige knoglebrud. I nogle tilfælde bliver forældrene mistænkt for børnemishandling. Hvis du selv eller en af dine pårørende befinder sig i en sådan situation, så er du meget velkommen til at kontakte en af vores foreningsvejledere. Vi vil på det kraftigste anbefale, at der også tages kontakt til en advokat for at sikre, at dine/jeres rettigheder varetages på bedst tænkelige vis. Se nedenstående tekst fra advokat Rasmus Hedegård, www.advohus.dk

I forhold til diagnosticering af Osteogenesis Imperfecta (medfødt knogleskørhed) henviser vi til de to centre i Danmark, hvor den rette lægefaglige ekspertise befinder sig. De to centre er:

Center for Sjældne Sygdomme
Århus Universitetshospital Skejby
Brendstrupgårdsvej 100
8200 Århus N
Tlf: 78 45 14 74

John R. Østergaard (Professor)
johnoest@rm.dk

Stense Farholt (Overlæge)
stenfarh@rm.dk

Klinik for Sjældne Handicap
Rigshospitalet
Blegdamsvej 9
2100 København Ø

Bolette Færch Petersen (Patientkoordinator)
Tlf. 35 45 47 88

Hanne Hove (overlæge)
hanne.dahlgaard.hove@rh.regionh.dk

Anbringelse af børn uden for hjemmet – frivillig eller tvang?

Af: Advokat Rasmus Hedegaard

Som advokat får jeg ofte spørgsmålet:

”Hvad er forskellen mellem en frivillig og en tvangsmæssig anbringelse af et barn uden for hjemmet?”

Svaret er som udgangspunkt ganske simpelt. En frivillig anbringelse har forældrene accepteret – enten mundtligt eller skriftligt. En tvangsmæssig anbringelse sker uden forældrenes samtykke.

”Men hvad er forskellen i forhold til mine rettigheder – får jeg mindre samvær og anden indflydelse, hvis jeg ikke vil give samtykke?”

Også her er svaret som udgangspunkt ganske simpelt. Enhver forælder har absolut de samme rettigheder til samvær og lignende med barnet, hvad enten anbringelsen er sket frivilligt eller med tvang.

Så simpel er virkeligheden desværre bare ikke altid. Mange forældre har fortalt mig, hvordan sagsbehandlere i kommuner landet over har opgivet forkerte oplysninger til forældrene om, at man ved en frivillig anbringelse har ret til meget mere samvær og indflydelse. Det er ganske enkelt en forkert anvendelse af lovgivningen og på alle måder et urimeligt pres at lægge på forældre, der i forvejen er under maksimalt pres. Uanset om det er frivillig anbringelse eller tvangsfjernelse har man de samme rettigheder til at have samvær med sine børn.

Det er en følelsesmæssig enorm tung beslutning at gå med til at få sit barn anbragt. Hvis man grundlæggende er enig i, at det er det bedste for barnet at blive anbragt uden for hjemmet, skal man selvfølgelig gøre det frivilligt. Men mener man som forælder inderst inde, at det ikke er den rigtige løsning, bør man ikke give samtykke i første omgang.

”Hvad gør jeg konkret, når kommunen beder om samtykke – og jeg er i tvivl?”

Fortæl, at du ønsker betænkningstid. Og søg herefter straks juridisk rådgivning af en advokat med speciale i tvangsfjernelsessager.

Søg herefter selv eller bed advokaten om at søge aktindsigt i din sag ved kommunen, der herefter udleverer kopi af alle relevante papirer i sagen. Den dygtige advokat kan ved en gennemlæsning af dokumenterne med forholdsvis stor sikkerhed vurdere, om det giver mening fortsat at nægte anbringelse eller om forældrene bør give samtykke.

”Men advokater er hamrende dyre i drift...?”

Ja, det er nok ikke helt løgn. Men flere advokater – herunder undertegnede – vurdere gerne din sag gratis. Og hvis det viser sig, at sagen skal fortsætte, fordi forældrene ikke giver samtykke, er den fortsatte advokathjælp også gratis for forældrene. Der står nemlig tydeligt i loven, at det herefter er kommunen, der skal betale forældrenes advokatudgift. Husk at sikre dig, at den advokat, du vil benytte, vil lave den indledende vurdering af din sag gratis.

”Hvem er det der bestemmer, hvis man ikke vil give samtykke, og kommunen så vil tvangsanbringe?”

I første omgang er det kommunens Børn- og Ungeudvalg, der træffer afgørelse. Udvalget består af en dommer, to børnesagkyndige og to politikere. Forældrene og deres advokat har ret til at udtale sig direkte overfor udvalget, inden de træffer afgørelse. Er man uenig i udvalgets afgørelse, kan man klage til Ankestyrelsen, der ligger i København. De vil herefter vurdere afgørelse. Er man fortsat uenig, kan sagen fortsætte i byretten og landsretten. Men om det er en god idé at lade sagen køre videre er altid en konkret vurdering...

Rasmus Hedegaard

Advokat (L)

rh@advohus.dk